

РЕШЕНИЕ

№ 131

гр. София, 09.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 09.12.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов
Димитрина Петрова

при участието на секретаря Илияна Янева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **8760** по описа за **2022** година докладвано от съдия Антони Йорданов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), вр.чл.63, ал.1, изр.второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от Агенция „Митници“, срещу Решение № 3062/07.08.2022г. на Софийски районен съд, наказателно отделение, 136-ти състав, постановено по нахд № 15843/2021г.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на въззивния съдебен акт, като постановен в нарушение на материалния и процесуалния закон. Претендира се съдът да постанови решение, с което да бъде отменено обжалваното решение на СРС и потвърдено наказателното постановление.

Ответникът по касационната жалба - Н. М. И., оспорва касационната жалбата и моли съда да се произнесе с решение, с което да остави в сила решението на районния съд.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в преклузивния срок

по чл.63в от ЗАНН от надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява неоснователна

С наказателно постановление № 1429/2021 от 15.10.2021г., издадено от началник отдел „Митническо разузнаване и разследване“ при Териториална дирекция Митница С. на Агенция „Митници“, на Н. И. е наложено административно наказание "глоба" в размер на 1000лв., за нарушение по чл.126, ал.1, т.1 от Закона за акцизите и данъчните складове.

С обжалваното решение, СРС е отменил наказателното постановление. За да постанови решението си първоинстанционният съд е събрал необходимите гласни и писмени доказателства и е приел, че е налице неяснота относно вмененото административнонаказателно обвинение и по конкретно относно произхода на процесната ракия и периода на нейното производство. Също така е отчетел, че при налични данни за мястото на нейното изваряване – специализиран малък обект за дестилиране, акцизът е следвало да се определи по ставката в чл.31, т.6 от ЗАДС. Наред с това въззивният съд е достигнал до извода, че наказаното лице не може да носи отговорност по чл.126 ЗАДС, тъй като не е регистрирано и лицензирано по този закон.

Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови писмени доказателства

Решението е правилно.

Между страните не се спори, а и от събраните от съда доказателства безспорно се установява, че на посочената в АУАН и НП дата и място лицето Н. И. държи на сергия 8 бр. пластмасови шишета с течност, с мирис на ракия. На място е измерено алкохолното съдържание на течността в бутилките, като за целта използвали диниситометър А. рааг DMA 35N, сер. № 80490043 и са отчетени стойности на всяка бутилка 49 об.% при 20°С. Изготвена е митническа лабораторна експертиза, със заключението на която е определено действителното алкохолно съдържание – 53,1 об.% при 20°С.

Съгласно разпоредбата на чл.2, т.1 от ЗАДС на облагане с акциз подлежат алкохолът и алкохолните напитки. По силата на чл.31, ал.1, т.5 от ЗАДС, акцизната ставка за алкохола и алкохолните напитки е 1100лв. за 1 хектолитър чист алкохол и при установеното действително алкохолно съдържание размерът на дължимия акциз е 67,17лв. В хода на административнонаказателното производство са представени доказателства, датиращи от 09.01.2021г., които са останали неизяснени и необсъдени от АНО. От тях е видно, че процесната течност /ракия/ е произведена в специализиран обект за дестилиране, за което наказаното лице е заплатил определения му акциз, в размер на 34,32лв., водещо до несъставомерност на деянието.

От друга страна, дори и да се приеме, че стойностите в приложения акцизен данъчен документ не отговарят на действително установените с изготвената митническа лабораторна експертиза, АНО е следвало да съобрази, че процесната ракия е произведена в специализиран обект за дестилиране, а съгласно ал.6 от цитираната по-горе разпоредба ставката за етилов алкохол /ракия/, произведена в такъв обект е 550 лв. за 1 хектолитър чист алкохол. Следователно при установеното количество и действителното алкохолно съдържание, дължимият акциз следва да бъде определен на половина на приетия, което неминуемо води до приложението на разпоредбата на чл.126б, ал.2 от ЗАДС, тъй като двойният размер на акциза не надвишава 100 лв. /33,59x2/.

Предвид горното, касационната инстанция приема, че след като не е обсъдил всички доказателства, наказващият орган е издал едно незаконосъобразно наказателно постановление, противоречащо на материалноправните разпоредби, което правило е отменено от районния съд.

Както вече се спомена, за да отмени НП районният съд е приел, че И. не е отговорно лице по чл.126 от ЗАДС. Тази разпоредба установява алтернативна възможност за доказване плащането, начисляването или обезпечаването на акциза, чрез изброяване на конкретни документи - данъчен документ по този закон или фактура, или митническа декларация, или придружителен административен документ/електронен административен документ или документ на хартиен носител, когато компютърната система не работи, или друг документ, удостоверяващ плащането, начисляването или обезпечаването на акциза, се наказва с глоба - за физическите лица, или с имуществена санкция - за юридическите лица и едноличните търговци, в двойния размер на дължимия акциз, но не по-малко от 1000 лв., а при повторно нарушение - не по-малко от 2000 лв. За доказване изпълнението на законоустановеното задължение е достатъчно представянето на един от изброените документи или друг, заместващ го, какъвто е представен, с което е доказал плащането, начисляването или обезпечаването на акциза, въпреки твърденията, че такъв не се дължи.

Неоснователно с оглед изложеното е и твърдението, че субект на задължението по чл. 126 ЗАДС са само регистрираните по ЗАДС лица, изчерпателно посочени в чл.43 от същия закон. За да е субект на нарушението по чл. 126 ЗАДС е достатъчно лицето да произвежда, държи, предлага, продава или превозва акцизни стоки, за които акцизът не е заплатен. Следва да се отбележи, че С. е санкциониран не поради несъществуването на такъв документ, изискуем съгласно чл. 126 ЗАДС, а поради това, че такъв документ не е представен по време на проверката. Поради това, мотивите на СРС в тази част на решението не се споделят от касационната инстанция.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 от АПК, вр. с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София-град, V касационен състав

Р Е Ш Е Н И Е :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 3062/07.08.2022г. на Софийски районен съд, наказателно отделение, 136-ти състав, постановено по нахд № 15843/2021г..

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.